

врата и съ кривнато калпаче се сбираха по боазитѣ, играеха на талимъ по мѣсечината, и пѣха „училищнитѣ“ пѣсни на *Чинтуловъ*. Приведенитѣ по-долу спомени отъ тоя периодъ на Мих. Икономовъ сж още едно очертание на революционния духъ въ Сливенъ до *Х. Димитровитѣ възстания*. Самъ Х. Димитръ въ дѣтинството си е билъ между редоветѣ на сливенскитѣ „момчетии“, които прѣди да излѣзатъ въ Балкана сж се упражнявали въ откритъ бой съ камъни съ връстниците си турци.

Тоя родъ на състезания между сливенци и турци е характеренъ. Коритото на рѣката Куруча, тукашнитѣ градини и околни села сж били истински полесражения. „Биткаджитѣ“ сж имали даже оржжия, барабани и знамена. Мѣстнитѣ власти малко сж подозирали че тия „наивни“ битки, съ отрастването на „хайманитѣ“, ще се замѣнятъ съ други, дѣто прашкитѣ ще станатъ на пушки и пищови, а камънитѣ на куршуми. Бахчитѣ край Клуцохоръ и Кумлука се разширяватъ и ставатъ гори, а Куруча се замѣня съ Дунавъ. „Деньтъ отъ сутринъта се познава“, казватъ нѣкои, а не рѣдко прѣдвѣстникътъ на великото въ възмжжалостъ се длъжи на дребното въ дѣтство.

Ето при какви условия се развързва вжзела на сливенското комитаджийство. Отъ срѣдата на миналия вѣкъ турцитѣ мжчно можали да си прѣдставятъ сливенецъ безъ да бжде той „хайдуть“, „хаймана“, „комита“. За турцитѣ не е било вече тайна, че българитѣ искатъ да „дигнатъ глава“, че подобно на гърци, сърби и ромъни, и тѣ ще се изплѣзнатъ отъ ржцѣтѣ на ислямскитѣ синове. Въ това сж били убѣдени най-вече сливенскитѣ турци, които мжчно можели да закачатъ сливенецъ, безъ да узнаятъ, че трупатъ на гордата чалма е намѣренъ нѣкъждѣ изъ хресталацитѣ около града. Въ самия Сливенъ е имало улици, дѣто турчинъ не е смѣлъ да замръкне, а ако стори това, той не осъмвалъ.

Х. Димитровитѣ подвизи въ самия градъ и тия на Панайотъ Хитовъ по околнитѣ върхове и пжтища сж били характерни признаци на епохалния двубой между рая и дерибей, между калпака и чалмата.

Характерно е още и това, че сливенци до 1862 г., ако и да сж дали плеяда отъ борци, които отнискатъ славата си далечъ отъ Сливенъ, не сж организирали възстание въ самия Сливенъ. Причинитѣ сж били главно струпанитѣ турски войски въ Сливенъ и Одринъ прѣзъ врѣме на Кримската война, и въобще, безсмисленността да се вдига възстание тамъ, отдѣто излиза мнозинството български възстанници и около който край горитѣ и планинитѣ бѣха хайдушки царства, прѣзъ които не смѣеше да мине не само турска поща и пжтници, но и турски войници. Разправятъ, че прѣзъ врѣме върлуването на Панайотъ Хитовъ около Сливенъ, турскитѣ пжтници тукъ сж се обличали съ българско облѣкло и даже